

Презентація

на тему:

Характеристика основних форм
міжнародних розрахунків.

Підготувала:

студентка ЕП-31

Боришкевич О.

Л.

Перевірила

Систему організації та регулювання платежів у сфері міжнародних економічних відносин називають міжнародними розрахунками.

Їх поділяють на 2 групи (рис. 1.1):

- документарні
- недокументарні.

Документарні розрахунки — розрахунки, при яких умовами платежу є "документи проти платежу", тобто виплата потрібної суми здійснюється за поданими комерційними документами, які супроводжують фінансові документи.

Фінансові документи — це переказні та прості векселі, чеки, платіжні розписки або інші інструменти отримання платежу.

Комерційні документи — це рахунки-фактури, завантажувальні документи, документи на право власності, інші документи, які не є фінансовими.

Основними формами документарних розрахунків є:

- інкасо;
- акредитив.

Рис. 1.1. Форми розрахунків при оплаті зовнішніх контрактів

Інкасо — це доручення експортера своєму банку одержати від імпортера безпосередньо або через інший банк певну суму, яку зазначено в платіжних документах, або підтвердження, що цю суму буде виплачено в певний строк (рис. 1.2).

Інкасо означає інкасацію документів, а не інкасацію боргів. Банки відповідають за правильну інкасацію документів, але не торкаються комерційних операцій імпортера та експортера.

Учасниками розрахунків є:

- довіритель-експортер;
- банк-ремітент (банк експортера);
- пред'являючий банк (доручає платіж, пред'являє документи платнику);
- інкасуєчий банк (не є банком-ремітентом, бере участь у виконанні доручення);
- платник-імпортер.

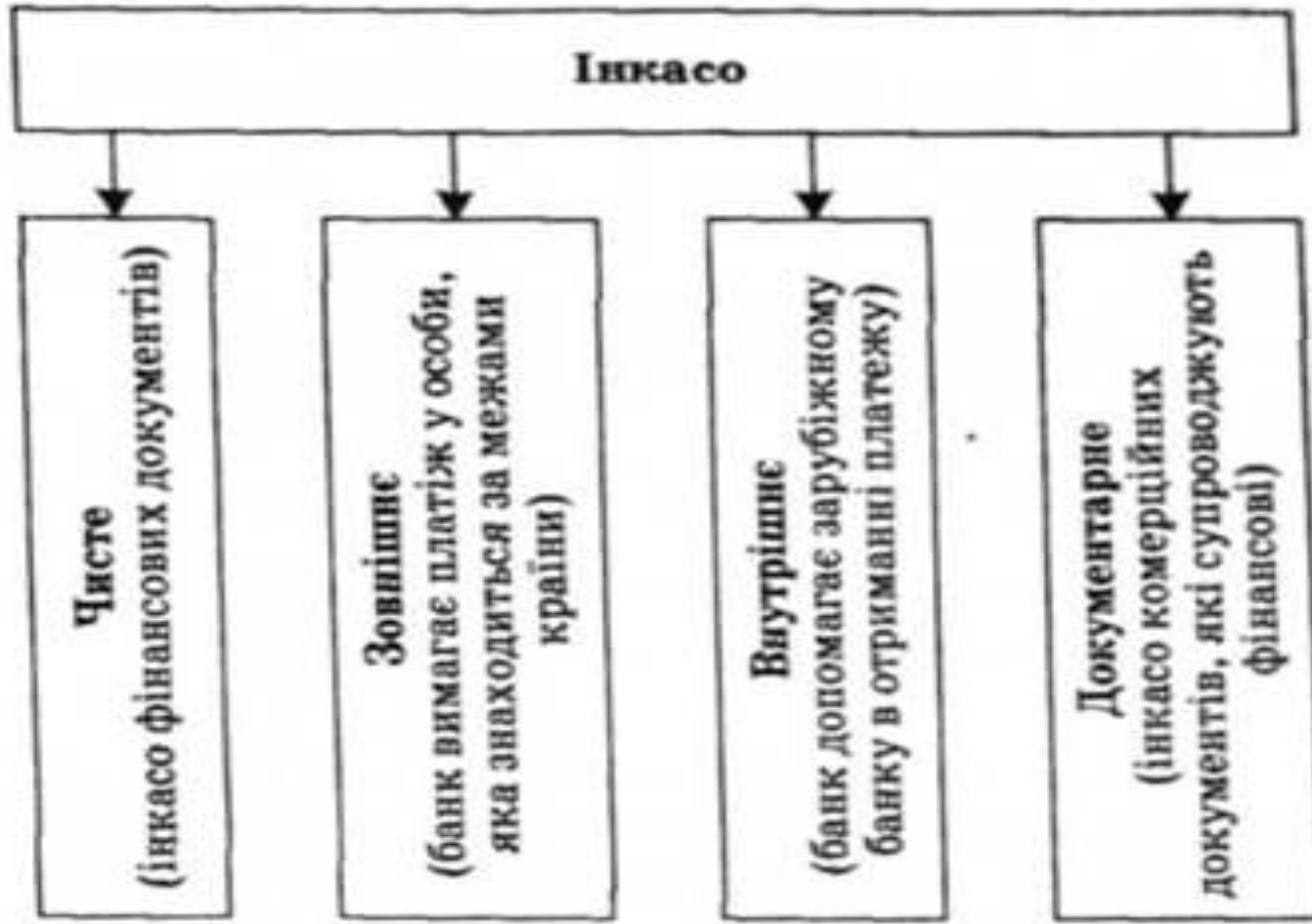

Рис. 1.2. Види інкасо

Умови виконання

Документи проти платежу
(уповноважений банк здійснює
оплату суми без відстрочки платежу
та видає товаророзпорядчі
документи після здійснення оплати)

Документи проти акцепту
(інкасує банком здійснюється
відстрочка платежу, платіжні
документи тільки проти акцепту
імпортером доданого до них
переказаного векселя)

Рис. 1.3. Умови виконання документарного інкасо

Послідовність здійснення операцій при використанні інкасо відображена на рис. 1.4.

Акредитив — це грошове зобов'язання банку, за дорученням і за рахунок його клієнта-імпортера, здійснити оплату на користь експортера або забезпечити платіж іншим банком у межах певної суми та у визначений строк проти документів, що супроводжують акредитив. Розрізняють такі види акредитивів (рис. 1.6).

Документарний акредитив — це акредитив, платежі за яким проводяться при умові подання в банк комерційних і фінансових документів.

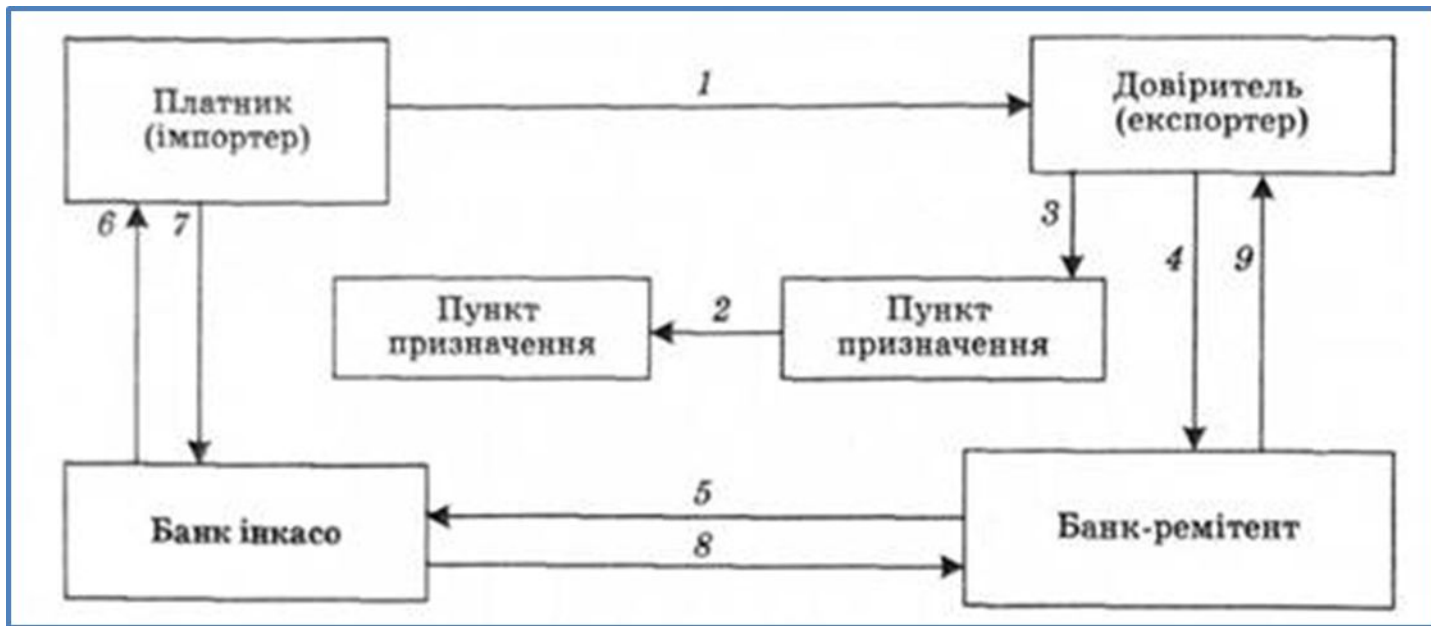

Рис. 14.4. Схема документообігу при використанні інкасо:

1 — укладення контракту, визначення умов розрахунків; 2 — відвантаження товару; 3 — одержання транспортних документів від транспортних організацій; 4 — передача комплексу комерційних, а при необхідності — фінансових документів у банк при інкасовому дорученні; 5 — банк експортера надсилає документи в банк країни імпортера; 6 — передача документів платникові для перевірки та платежу; 7 — оплата документів; 8 — переведення платежу; 9 — зарахування Зощтів на рахунок експортера

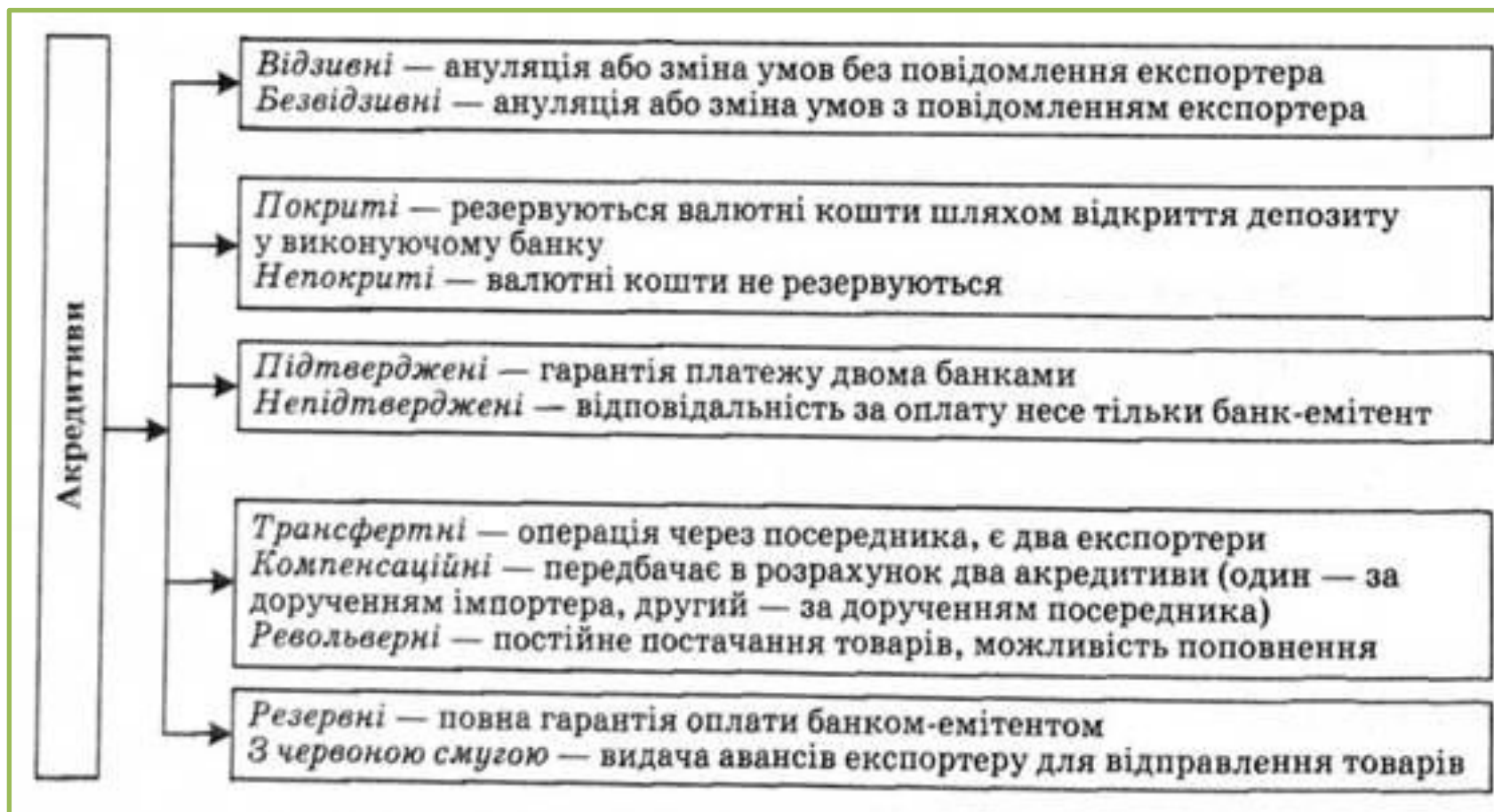

Рис. 1.5. Види акредитивів

Учасниками розрахунків є:

- імпортер;
- бенефіціар (експортер);
- підтверджуючий банк — бере зобов'язання здійснити платіж;
- банк-платник — будь-який банк, який здійснює платіж бенефіціару;
- транспортні й страхові компанії, митні брокери.

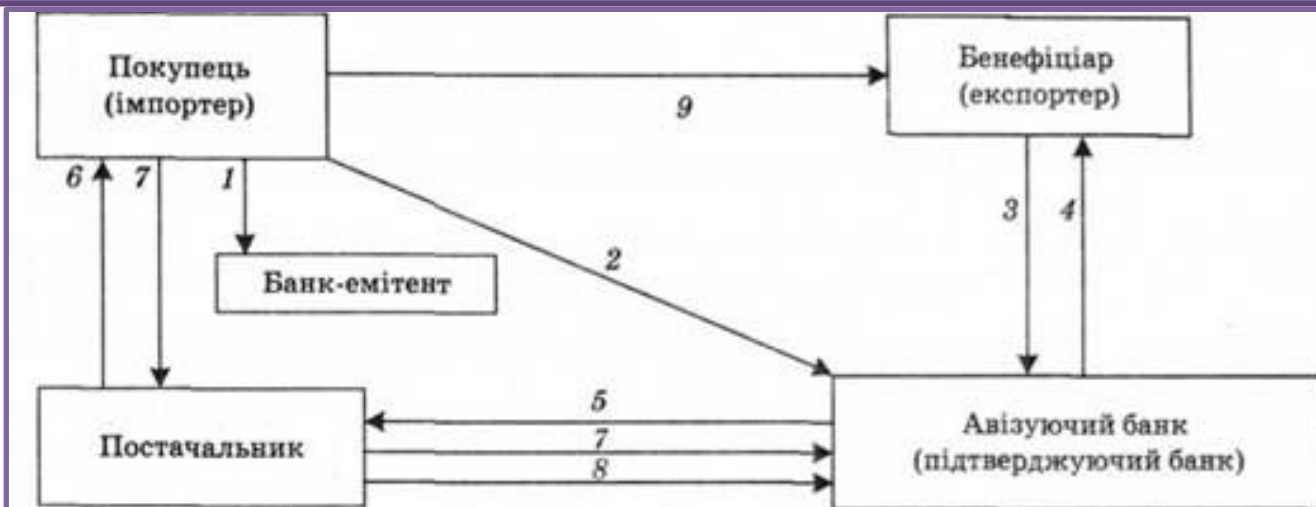

Рис. 14.6. Схема документообігу при використанні акредитивів

1 — заява на відкриття акредитива; 2 — повідомлення про відкриття акредитива; 3 — повідомлення експортера про відкриття акредитива; 4 — розпорядження про переказ акредитива на користь постачальника; 5 — повідомлення про відстрочку акредитива; 6 — відвантаження товару; 7 — передача транспортних документів відповідно до угоди; 8 — оплата на користь постачальника; 9 — відправка документів

Банківський переказ — розрахункова банківська операція, яка здійснюється за допомогою надісланого платіжного доручення одного банку іншому.

Розрахунки переказами можуть бути (рис. 1.7):

- 1) за дорученням клієнтів;
- 2) за дорученням зарубіжних банків.

Види розрахунків банківськими переказами і схема при таких розрахунках представлені на рис. 1.8 та рис. 1.9.

Розрахунки за відкритим рахунком полягають у тому, що експортер веде рахунок заборгованості імпортера, і навпаки. Для цього між контрагентами укладається спеціальна угода. Таку форму розрахунків застосовують при регулярних ділових контактах і довірі один до одного.

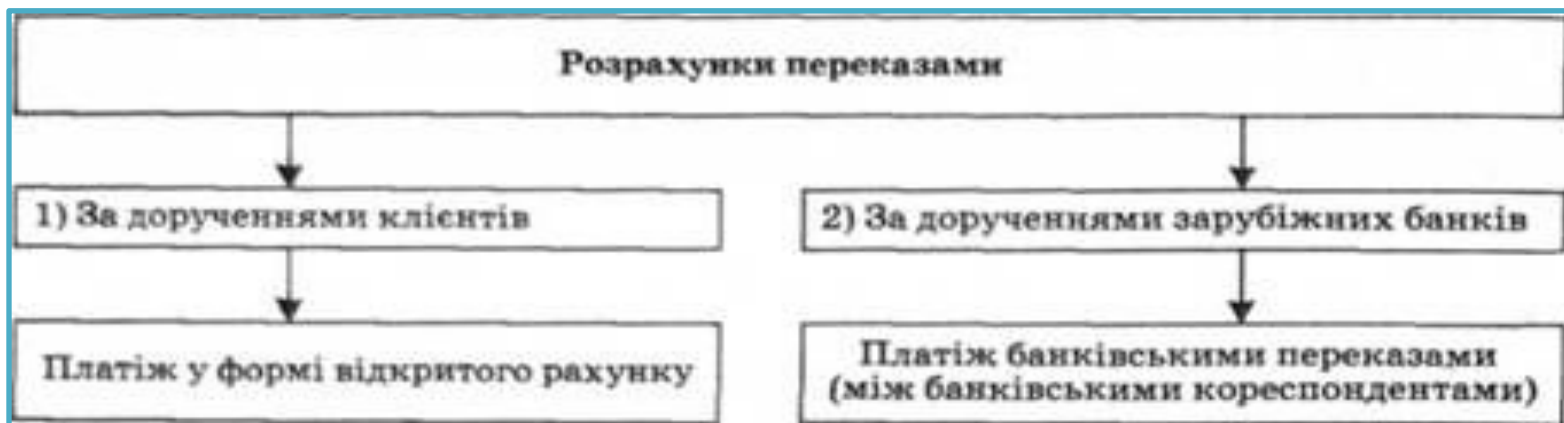

Рис. 1.7. Види розрахунків переказами

Рис. 1.8. Види розрахунків банківськими переказами

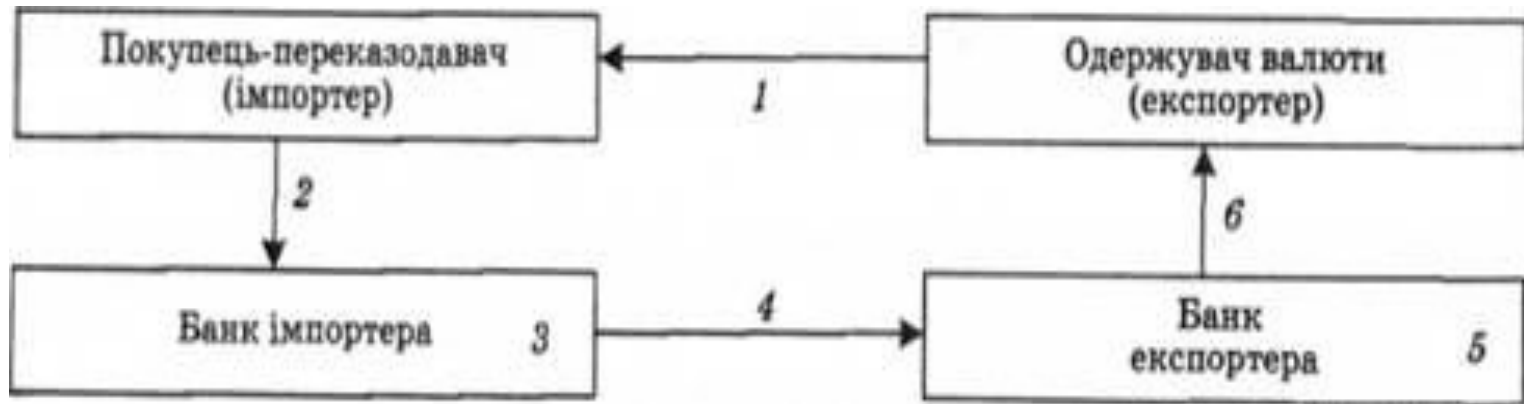

Рис. 1.9. Схема документообігу при розрахунках переказами:

1 — передача обумовлених у контракті комерційних документів; 2 — заповнення заяви і платіжного доручення на підставі цих документів; 3 — списання коштів із рахунку імпортера і зарахування їх на рахунок банку-кореспондента; 4 — пересилання коштів у банк експортера; 5 — зарахування коштів на рахунок постачальника (після списання їх з рахунку банку-кореспондента); 6 — передача виписки з цього рахунку

Усі міжнародні розрахунки за комерційними операціями здійснюють через банки, що встановили між собою кореспондентські відносини та мають домовленість про порядок й умови проведення міжбанківських операцій.

Для проведення взаємних розрахунків банки укладають угоди про встановлення кореспондентських відносин і відкривають відповідні кореспондентські рахунки. Рахунок, що відкривають українським уповноваженим банком в іноземному банку, називають "ностро". Рахунок, що відкривають іноземним банком в українському уповноваженому банку, — "лоро".

Кореспондентські рахунки відкривають у вільно конвертованій валюті, частково конвертованій валюті, неконвертованій валюті, валюті клірингових розрахунків.

Міжнародні розрахунки в іноземній валюті між резидентами та нерезидентами здійснюють уповноваженими банками через кореспондентські рахунки ностро. На уповноважені банки покладено функції агентів валютного контролю за здійсненням міжнародних розрахунків їхніми клієнтами. Так, для забезпечення контролю за проведенням розрахунків, пов'язаних з експортом-імпортом товарів, робіт, послуг, уповноважені банки при списанні коштів із поточного валютного рахунку резидента зобов'язані вимагати від останнього документи, що підтверджують мету операції (договори, контракти, інвойси тощо). Якщо резидент здійснює авансовий платіж або попередню оплату за продукцію, що імпортується в Україну, банк реєструє цю операцію у спеціальному журналі, в якому фіксують дату перерахування коштів; найменування постачальника продукції; дату і номер контракту; граничний строк надходження продукції з-за кордону на адресу резидента, виходячи зі законодавчо встановлених строків; дату фактичного надходження продукції, яку проставляють на підставі реєстрів вантажних митних декларацій, що свідчать про перетинання імпортованою продукцією митного кордону України.